

Bijbels perspectief

Woord van de week

Johannes 6:60

***Vele dan van zijn discipelen hoorden dit en zeiden:
Deze rede is hard; wie kan haar aanhoren?***

Het gebruik van het begrip 'discipelen' in het voor deze week gekozen tekstwoord laat zien dat het hier om bewuste volgelingen van Jezus gaat. De door hen hier weergegeven reactie bekrachtigt het bijvoeglijk naamwoord 'bewuste' bij volgelingen - zij het negatief.

Van afstand hebben wij vast en zeker, wetend om welke boodschap van Jezus het hier gaat: 'het brood des levens', een oordeel over deze volgelingen. Wees nou eerlijk, deze boodschap raakt de essentie van het evangelie - het is een boodschap waar je in de confrontatie met Jezus niet om heen kunt. Het zijn woorden, zegt Jezus zelf (vers 63), die geest en leven zijn! Centraal staat daarin de volle betekenis van het kruis voor niet alleen Jezus zelf, maar van daaruit ook voor degene die zegt zijn volgeling te (willen) zijn, dus...

Maar toch, kun je wel zo vanzelfsprekend aankomen met 'dus'? Immers, wie vandaag eerlijk om zich heen kijkt (en misschien wel naar zichzelf!), moet vaststellen dat de reactie in confrontatie met een dergelijke boodschap, in welke woordzetting ook, in de meeste gevallen nog *steeds* een dusdanige is onder 'discipelen' als die welke we hier in het gekozen tekstwoord tegenkomen. Een gegeven waar (helaas) menig voorganger rekening mee schijnt te houden en die daarom probeert de boodschap het liefst zo 'liefdevol' mogelijk te presenteren - verpakt met strik en al! Hoe in is het om in deze te spreken van een *zo laagdrempelig mogelijke* verkondiging. En dat betekent in 99 van de 100 gevallen zeker geen confronterende boodschap, die moet je, als het even kan, vermijden als je de kerkbanken nog vol wilt krijgen!

Het overgrote deel van de tegenwoordige volgelingen van Jezus wil best preken horen over rust, vrede, voorspoed, genezing, vreugde, verlossing en blijdschap enzovoort maar is echt niet zonder meer in voor een boodschap over 'sterven dat leven brengt', concreter: 'sterven aan jezelf', 'winnen door te verliezen', 'vrijheid door slaaf te zijn' en noem maar op - kortom, een boodschap onder de noemer 'brood des levens'. Dat appelleert niet meer... en dus wordt een dergelijke prediking het liefst vermeden en ontlopen.

Maar laat het in het geval van onze tekst nou gaan om de verkondiging van en door Jezus zelf! Het is Jezus die niet alleen genade verkondigt, maar ook duidelijk het prijskaartje daarbij benoemt! Zijn woord is, zegt de Hebreënbrieff in hoofdstuk 12:4, sowieso tweesnijdend scherp, of met de woorden van de discipelen uit ons tekstwoord: *deze rede is hard!* Het toppunt in deze is de reactie van Jezus op de reactie van de Hem verlatende discipelen richting de twaalven: *Gij wilt toch ook niet weggaan* (vers 67)? Waar wordt voor gegaan: volle kerkbanken en een leeg hart? Aan ons persoonlijk het antwoord.

Gebed

Vader, het kenmerk van wat waarachtig discipelschap is, laat U in Uw Woord weten: een volkomen wel overwogen navolgen van Uw Zoon, Jezus Christus. En U Here Jezus laat klip en klaar weten, dat als de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, er dan geen eeuwigheidleven is, maar alleen nog de dood. En dan hebben we het over de essentie van het gekozen tekstwoord, de essentie van Uw evangelie. Vader dat Uw Geest in deze tijd - zo vlak voor de wederkomst, de oogst - harten overtuigd van zonde, gerechtigheid en oordeel - kortom: een kiezen! U dwingt niet, U klopt en zegt net als aan de twaalven: *Gij wilt toch ook niet weggaan?* Beter nu gekozen, de kosten berekenend, dan straks afgewezen te worden... U Here Jezus hebt liever koud of warm, dan lauw. Dat we beseffen Drie-enig God dat het gaat om ons behoud in de volste zin van het Woord. Geef genade om Jezus wil, amen.